

Пам'ятайте про Україну!

ДЛЯ ДЕПАРТАМЕНТУ КОМЕНТУЄ ВИПАДОК В ЧОРНОБИЛІ

Нью Йорк (ПС КУППО). — Як тільки вістка про трагедію в Чорнобилі дійшла до вільного світу, Президія Конференції Українських Політичних Партиї і Організації (КУППО) вже 29-го квітня (п.р.) вислала листамеморандум за підписом її голови д-ра Зенона Городицького до президента Рональда Регена і державного секретаря Джорджа Шульца.

Парріс підкреслює, що Державний департамент дуже стурбований можливими наслідками цього трагічного випадку для всього населення тієї частини Європи. Для цієї цілі відбуло зустріч із представниками української, балтійської і польської громади в Америці для подання інформації про цю катастрофу, які є під сучасну пору в американських руках. Зокрема підкреслено у відповіді Державного департаменту турботу американського Уряду, що належні інформації про наслідки цієї трагедії і їх вплив на здоров'я населення Європи не будуть відомі ще довгий час. Далі в цьому листі підкреслено, що Уряд ЗСА запропонував зі своєї сторони технічну і медичну допомогу, але совєтські чиновники відмовились від неї. Як відомо, говориться далі в листі речника Державного департаменту, совєтський уряд не подав зразу належних і необхідних інформацій про цей випадок і його безпосередні наслідки, а тим самим діяв безвідповідально.

РЕГЕН ЗАКЛИКАЄ КОНГРЕС НЕ ЗМЕНШУВАТИ ВІЙСЬКОВИЙ БЮДЖЕТ

Вашингтон. — Білий Дім звернувся до членів обох палат Конгресу з листом, в якому закликає не зменшувати асигнування на створення протиракетної оборони з елементами космічного базування і на інші військові програми. Як пише газета „Нью Йорк Таймс“, цей лист викликає тривогу Адміністрації, що її плани зменшення оборонної потуги ЗСА є під загрозою.

Проект військового бюджету, складений Сенатом, передбачає асигнування на оборону 301 мільярдів доларів, тобто на 19 бл. дол. менше, ніж просив Уряд ЗСА. А в проекті бюджету, який висунула Палата Репрезентантів, сума, про яку просять Білий Дім, зменшена на 35 мільярдів.

УРЯД ПОЛЬЩІ СТАРАЄТЬСЯ ДИСКРЕДИТУВАТИ ВАШІНГТОН

Варшава, Польща. — Офіційний речник уряду Польської Народної Республіки Ежи Урбан заявив кореспондентам акредитованим в Польщі, що Адміністрація президента Рональда Регена знала про запланований і проголошений 13-го грудня 1981 року воєнний стан та плани ліквідації вільної робітничої профспілки „Солідарність“, головою якої був Лех Валенса, але Вашингтон зобов'язався вважати цю справу і не попередити про плани керівників „Солідарності“.

Очевидно, заява Е. Урбана була зумисно зроблена для цього щоб дискредитувати Уряд Р. Регена і внести свого роду замішання між Вашингтоном, який все ще морально підтримує підпільну „Солідарність“, і польським робітничеством та симпатиками цієї забороненої профспілки в Польщі.

В СССР відбудеться суд над Ф. Федоренком

Москва. — Совєтське агентство „Новості“ повідомило у четвер, 5-го червня ц.р., що незабаром у Семферополі відбудеться суд над 79-річним Федором Федоренком, якого Департамент справедливості видав Совєтському Союзові в 1983 році, позбавивши його перед тим американського громадянства.

Бюро спеціальної перевірки, яке було створене при Департаменті справедливості і яке, не скриваючи того, широко користується „документами“ КГБ закладено Федоренкові, що він під час Другої світової війни займався воєнними злочинами і служив сторожем в концентраційному таборі Трєблінка в Польщі, у якому, як відомо, нацисти знищили біля 900,000 цивільних осіб, в більшості жидів і в'язнів інших національностей.

Листи закінчуються проханням до американського Уряду доручити „Радіо Свобода“ і „Голосів Америки“ подати населенню України і сусіднім країнам належні інформації і поради для зменшення наслідків радіації, а також висловлено прохання, щоб американський уряд змінив від совєтських чиновників дозволу на телефонічний і листовий зв'язок з родинами та збірну індивідуальну допомогу потерпілим членам родини.

Закінчуючи свою вчорашню відповідь М. Парріс підкреслює, що американський Уряд поробив всі можливі заходи перед совєтськими чиновниками, щоб вони дозволили на телефонічний і листовий зв'язок з родинами потерпілих, а також, щоб дозволили на збірну й індивідуальну допомогу в харчах, медикаментах тощо.

Пікетували балет Кірова

Трентон, Н. Дж. (О.Т.) — На прохання трентонського підприємця Шеля Цайгера, який минулого року з мейором міста Артуром Галендом відвідав СССР і придбав столиці Нью-Джерсі „почесну назву міста-сестри лєнінського округу Москви“, в неділю, 2-го червня ц.р., в часі тури по ЗСА, виступала тут група балету Кірова, зложена з 34 танцюристів, з Ленінграду. Вона запрентувала 13 історичних танців, вибраних з репертуару 200-річного існування балету в Росії.

Місцева англійська преса передала ударну кампанію, у висліді якої на виступ балету явилось коло 1,900 трентонців. 17 міських танцювальних шкіл у часі перерв підносили квіти виконавцям програми.

Правда, речники Адміністрації Державного департаменту признали і підтвердили у розмові з кореспондентами, що напередодні проголошення воєнного стану в Польщі на Захід втік з двома дорослими синами і решетою членів родини полковник Владзімеж Кукліньскі, один з високих старшин військового штабу армії, який отримав азиль в З'єднаних Штєтах Америки, змінив прізвище і живе тепер спокійно в одному із середньозахідних штєтів Америки. Він, згідно з інформаціями газети „Вашингтон Пост“ й інших джерел, був якийсь час на посаді йому почала „горіти земля під ногами“, тобто коли

Тєю справою, тобто розвитком подій у Польщі, займався тоді в ЗСА державний секретар Александер Гейг, асистент секретаря Уряду Р. Регена і виступав свого роду замішання між Вашингтоном, який все ще морально підтримує підпільну „Солідарність“, і польським робітничеством та симпатиками цієї забороненої профспілки в Польщі.

В АМЕРИЦІ

УРЯДОВЦІ ЗАЯВИЛИ, що біля 248,000 громадян, яким Уряд ще не звернув чеки на податки, а натомість дістали вони повідомлення від Податкового уряду, не дістануть своїх чеків, бо мусять сплатити урядові позички. Найбільше боргів в Департаменті освіти тому, що не всі студенти, які брали позички, їх знову сплатили. Багато людей, які очікували свої звороти від Податкового уряду були цим рішенням гостро обурені та висловлюючи своє незадоволення, пишуть листи та телефонують до Уряду.

БІЛИЙ ДІМ ПОВІДОМИВ, що не зважаючи на страх перед тероризмом, Перша Лейді Ненсі Реген планувєлетти в липні до Англії на весілля принца Ендрю. Перша Лейді недавно одержала формальне запрошення на це весілля і власноручний лист від принца. Весілля має відбутись 23-го липня ц.р., та має бути значно меншим, як весілля принца Чарльза.

СВЯТО ГЕРОІВ В КЕРГОНКСОНІ

Кергонксон, Н. Й. — Заходом Пластової Станції відбудеться тут у неділю, 15-го червня ц.р., о год. 12-ї полудня в церковній залі Свято Героїв. В програмі — доповідь ред. Ольги Кузьмович, виступ хору „Золотий Гомін“ і декламації.

УКРАЇНКА ІЛЛІНОЙСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ ЗБАТИЛАСЯ ЦІННИМ ДАРОМ

Урбана, Ілл. (ГЛ). — Інж. Олександр Коновал з Чикаго подарував для української колекції в бібліотеці Іллінойського університету в Урбані-Шампейн цінну збірку українських видань, зокрема журналів, газет та інших періодиків.

Чикаго відзначит поминками-тризною другу річницю смерти Патріярха Йосифа

Чикаго (ВМ). — Поминальною тризною та збіркою фондів на розбудову патріярших установ у Римі місцева громада відзначить цього року сумну другу річницю відходу у вічність св. п. Патріярха Йосифа Сяного.

21-го травня вирішено відбутись в суботу, 6-го вересня, поминки та відслужити Архирейську Собору Панахиду за упокій душі спочившого перед двома роками Патріярха. Після Панахиди в катедрі св. Отця Миколая буде проведено тризну-поминки в аудиторії школи, на якій головним промовцем буде отець Архимандрит Любомир Гузар з Риму, протосинок Львівської Архiepархії.

У СВІТІ

ФІЛІПІНСЬКІ КОМУНІСТИЧНІ партизани знову відновили свою активність і часто виступають проти малих армійських частин в Ілліної. Покищо вони не склали зброї, до чого закликала їх президент Філіппін Коразон Акіно, але, згідно з інформацією ген. Фідела В. Рамоса, інциденти між урядовою армією і комуністичними підпільниками зменшилися прийнятно наполовину. Політичні спотєрачі кажуть, що комуністи не є задоволені дотеперішньою політикою К. Акіно і її наближенням до Вашингтону, але не мають відваги виступити проти неї, щоб не втратити підтримки в народі. Вміжчасі Акіно, перефразуючи слова американського президента Джона Ф. Кеннеді, заохочує своїх співгромадян до активності і ставить питання: „Що ви плануєте зробити корисного для батьківщини в чергових 100 днів?“

ЗУДАРИ ІНДІЙСЬКИХ сікхів у провінції Пунджаб з частинами урядового війська і поліцією тривають далі. У середу, 4-го червня ц.р., біля 200 сікхів намагались прорвати кордон поліції біля так званої Золотої Святині і в ударі забили мечем одного поліціянта і поранили сім інших осіб. Командант поліції заявив пізніше кореспондентам, що проти 79 осіб ведеться слідство, щоб встановити вбивць і мотиви вбивства. Сікхи озброюються переважно у середньовічні мечі, ножі, залізні штаби й іншу „зброю“, а борються ведуть на життя і смерть, цілковито ігноруючи власну безпеку.

ВИЩА ПАЛАТА швейцарського парламенту прийняла більшістю голосів законопроект, на підставі якого уряд Швейцарії може обмежувати іміграцію осіб до цієї країни, а також обмежувати надання права полічного азилу для деяких осіб.

Крім того урядові агенції матимуть більше право перевіряти аплікантів і тих, які вже живуть у Швейцарії на статусі тимчасового перебування. Противники законопроекту кажуть, що швейцарських урядових осіб переслідують ксєнофобія, яка постанала з напливом до цієї країни чимраз більшої кількості темношкірих і расово мішаних осіб.

БРИТАНСЬКА ПАЛАТА ГРОМАД дала свою згоду на будову тунелю під Ля Маншен, який сполучуватиме Великобританію з Францією.

Законотворчість Франціїю законодавці у палаті громад, яка нараховує 650 депутатів висловилися: 283 за будовою тунелю, 87 проти. Очевидно, серед законодавців і спільноті є також багато противників цієї грандіозної будови, які бояться, що праця над будовою цілком змінить південно-східну частину Великобританії і порушить закони збереження довкілля. Ще в лютому Франція і Великобританія підписали договір про будову 31-мильового тунелю. Роботи мали б розпочатись весною в 1987 році і закінчитись в 1993 році. Кошт будови тунелю вноситиме приблизно п'ять мільярдів доларів.

Члени Селянської партії відвідали „Свободу“

Джерзі Сіті, Н. Дж. — У вівторок, 3-го червня, редакцію „Свободи“ відвідали три діячі Селянської партії — СЗСУ, Юрій Семенко, голова, Зіновій Туркало, голова Секретаріату, і Дмитро Ярмоленко.

„ПОДОЛЯНОЧКА“ В НЬЮАРКУ

Ньюарк, Н. Дж. — Музичне дошкілля пр. УМІ під проводом Марти Шлемкевич-Савицької поставить казку-лантоміму „Подольночка“ в неділю, 22-го червня ц.р., о год. 2:30 по полудні тут в гімнастичній залі св. Івана Хрестителя при Сенфорд авеню. Додіх призначений на сьвіт в Південній Америці.

ВІЗИТУ ГОЛОВІ УНРАДИ, П. ФЕДОРЕНКО, В ДРУЖНІЙ РОЗМОВІ БУЛИ ЗАТОРКНЕНІ ВАЖЛИВІ ПИТАННЯ, ЗОКРЕМА ЧОМУ СЗСУ-СП НЕ ЗАПРОШЕНО НА 8-МУ НІ НА 9-ТУ СЕСІЮ УНРАДИ, ХОЧ ФРАКЦІЯ НЕ ВИХОДИЛА З УНРАДИ, І НЕ

В редакції „Свободи“ (ліва): З. Туркало, Ю. Семенко і Д. Ярмоленко.

була „завішена“. Голові УНРАДИ було сказано, що таке поступування нічим не оправдане. Гості також поділилися своїми заувагами про життя українців в Західній Європі.

ВОНИ РОЗПОВІЛИ, ЩО ВІДБУЛИ ПОШИРЕНУ НАРАДУ ЦК СЗСУ-СП, НА ЯКІЙ ОБМІРКОВАЛИ ПИТАННЯ ДАЛЬШОЇ ДІЯЛЬНОСТІ. НАРАДА, В ЯКІЙ БРАЛИ УЧАСТЬ ТАКОЖ ДВА ЖІНКИ, МАРІЯ КОРНІЙЧУК І МАРІЯ ЯЦЕЧКО, ОБРАЛА ЗАСТУПНИКОМ ГОЛОВИ КРАЙОВОГО КОМІТЕТУ СП В ЗСА ІНЖ. М. НЕШТУ ТА РЕКОМЕНДУВАЛА НАСТУПНОМУ ЗІЗДОВІ ПАРТІЇ ОБРАТИ Ф. БАЛУ (АНГЛІЯ) ТА З. ТУРКАЛА ЗАСТУПНИКАМИ ГОЛОВИ ЦК СЗСУ-СП.

Ще перед нарадою фракція СЗСУ-СП в УНРАді, Д. Ярмоленко, М. Ярмач, М. Яцєчко, Ю. Семенко відвідали Філадельфій ДЦ УНР, де складала візиту голові УНРАді, П. Лямаренкові.

ЩЕ ПЕРЕД НАРАДОЮ ФРАКЦІЇ СЗСУ-СП В УНРАДІ, Д. ЯРМОЛЕНКО, М. ЯРМАЧ, М. ЯЦЕЧКО, Ю. СЕМЕНКО ВІДВІДАЛИ ФІЛЬДЕЛЬФІЙ ДЦ УНР, ДЕ СКЛАДА ВІЗИТУ ГОЛОВІ УНРАДИ, П. ЛЯМАРЕНКОВІ.

Вони розповіли, що відбули поширену нараду ЦК СЗСУ-СП, на якій обмірковували питання дальшої діяльності. Нарада, в якій брали участь також дві жінки, Марія Корнійчук і Марія Яцєчко, обрала заступником голови Крайового комітету СП в ЗСА інж. М. Нешту та рекомендувала наступному зіздові партії обрати Ф. Балу (Англія) та З. Туркала заступниками голови ЦК СЗСУ-СП.

ВІЗИТУ ГОЛОВІ УНРАДИ, П. ФЕДОРЕНКО, В ДРУЖНІЙ РОЗМОВІ БУЛИ ЗАТОРКНЕНІ ВАЖЛИВІ ПИТАННЯ, ЗОКРЕМА ЧОМУ СЗСУ-СП НЕ ЗАПРОШЕНО НА 8-МУ НІ НА 9-ТУ СЕСІЮ УНРАДИ, ХОЧ ФРАКЦІЯ НЕ ВИХОДИЛА З УНРАДИ, І НЕ

була „завішена“. Голові УНРАДИ було сказано, що таке поступування нічим не оправдане. Гості також поділилися своїми заувагами про життя українців в Західній Європі.

ВІЗИТУ ГОЛОВІ УНРАДИ, П. ФЕДОРЕНКО, В ДРУЖНІЙ РОЗМОВІ БУЛИ ЗАТОРКНЕНІ ВАЖЛИВІ ПИТАННЯ, ЗОКРЕМА ЧОМУ СЗСУ-СП НЕ ЗАПРОШЕНО НА 8-МУ НІ НА 9-ТУ СЕСІЮ УНРАДИ, ХОЧ ФРАКЦІЯ НЕ ВИХОДИЛА З УНРАДИ, І НЕ

була „завішена“. Голові УНРАДИ було сказано, що таке поступування нічим не оправдане. Гості також поділилися своїми заувагами про життя українців в Західній Європі.

МІНІСТЕР ЮСТИЦІЇ в ізраїльському уряді Ішак Молай заявив публічно в Єрусалимі, що ізраїльський уряд прем'єр-міністра Шінона Переза не має жадних конкретних доказів на те, що Курт Вальдгайм, колишній генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй, а тепер кандидат на президента Австрії, був безпосередньо замішаний у воєнні злочини під час Другої світової війни.

Рішення Світової військвійска конгрес обвинувачував Вальдгайма у вбивстві комуністичних партизанів і закладників в Югославії і вивозі грецьких жидів до гітлерівських концтаборів в Польщі. Однак заява міністра юстиції вказує на те, що Ізраїль, який він окреме слідство в цій справі, не знайшов ніяких доказів злочинності Вальдгайма. Деякі політичні кола думають, що цю заяву Ізраїль хотів підкреслити, що він, як держава, не вміщується до внутрішніх справ Австрії, а до повторних президентських виборів.

У ЗВ'ЯЗКУ З ПРЕЗИДЕНТСЬКИМИ виборами в Австрії, які, як відомо, відбуватимуться вже цієї неділі, 13-го червня ц.р., генеральний прокуратор З'єднаних Штєтів Елвін Міс заявив, що він не розглядатиме справи Курта Вальдгайма, тобто його еventуальної заборони в'їзду до ЗСА в майбутньому, поки не втїхмиряться хвиля закидів проти нього і не закінчиться слідство, що його ведуть окремо Ізраїль, Світової військвійска конгрес, австрійська прокуратура і, очевидно, американські розвідні чиновники. У світлі заяви ізраїльського міністра юстиції Ішака Молая, який фактично виправдав Вальдгайма від закидів, в'їзду до Австрії, очевидно, не буде розглядати цієї справи.

ВИЗНАЧЕННЯ ПІДПИСИ НА СПЕЦІАЛЬНИХ сенатських пересудних документах, сенатор-республіканець Річард Лугар, голова Комісії закондорних зв'язків, заявив, що З'єднані Штєти повинні збільшити на 100 міль. дол. розміри своєї допомоги новому урядові Філіппін у порівнянні з тією, яку пропонує Адміністрація президента Рональда Регена.

„Мова йде не лише про нові капіталовкладення в економіку країни, — сказав сенатор. — Ми говоримо про політичну підтримку дружнього уряду, який дуже потребує нашої допомоги“. В новому фінансовому році, який починається 1-го жовтня, Адміністрація асигнувала 236 міль. дол. для допомоги Філіппінам. Президент запропонував Конгресові збільшити цю допомогу на 150 міль. дол. Сенатор Р. Лугар пропонує виділити Філіппінам додатково ще 100 міль. дол.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ СУДДЯ Томас Мирфі у Вотербері, Конн., постановив позбавити американського громадянства 73-річного совєтського імігранта Владіміра Соколова, який 17 років викладав російську мову і літературу в Єйльському університеті. Як твердив Бюро спеціальних Інвестицій (ОСІ) Департаменту справедливості ЗСА, який порушив справу проти Соколова, від 1942 до 1944 року він співпрацював з німецькими окупаційними властями і писав пропагандивні статті в газеті „Рєч“, що її видавали нацисти в місті Орел. Департамент справедливості ЗСА вперше порушив справу колишнього нацистського пропагандиста. Всі минулі справи стосувалися осіб, яких обвинувачували у військових злочинах. В. Соколов проживав тепер у Милфордї, Конн.

В НЬЮ ЙОРКУ ПОЧАВШАСЯ в понеділок, 2-го червня, 37-ий конкурс п'яністів імени Шопєна, який проводить ньюйоркський фонд імени Костюшка. Серед лауреатів минулорічних конкурсів є п'яністи світової слави Ван Клейбурн, Мюррі Перрєр, Мюнг Ванг Чун, Дєнієл Поллак та інші.

СВОБОДА SVOBODA... FOUNDED 1893... Svboda USPS (50-420) ISSN 0274-6964... Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

У зв'язку зі зникненням більшовицької ліній 1-го вересня 1983 року, в якому згинув антикомуністичний член Конгресу ЗСА д-р Леррі МекДоналд, американський журналіст Роберт В. Лі опублікував в „Американ Опініон“ серію про раніші більшовицькі злочини.

УНСоюз на новому етапі

Історія конвенції Українського Народного Союзу за понад 92 роки його многогранної діяльності є багата на далекодучі рішення, які з уваги на характер цієї нашої найбільшої і найстаршої організації мають посередній, а то й безпосередній вплив на цілу нашу громаду на Північно-Американському континенті.

Це можна сказати про останню, 31-шу з черги Конвенцію УНСоюзу, яка відбулася в Дітроїті минулого тижня. У першій мірі — з метою посилення організаційної діяльності, — апробовано ще раз додаті відділ комерційного продажу забезпечення в цей спосіб затримати і завернути понад 10-літню тенденцію спаду членства.

По цій лінії Статутова комісія рекомендувала, а Конвенція одностайно схвалила пропозицію щоб Головний Уряд створив Раду Директорів у Канаді, яка відповідатиме перед головним директором для Канади і Екзекутивою. Це нове тіло в системі УНСоюзу також повинно бути стимулом для посиленої організаційної діяльності на канадському терені добре зорганізованої, динамічної і загальнореспектованої української громади.

Будучи свідомим загрози всьому українству тут і там зі сторони ворожих нам кіл, які вдаються до підступу і знеславлювання, УНСоюз зареагував резольотно, як він це робив у минулому, створенням свого бюра у столиці ЗСА, яке слугуватиме його членству і цій же громаді, займаючись протидією хвилі дезінформації і відповідною дією правдивої інформації. Цей крок зроблено по лінії довголітньої служби громаді.

Впарі з тим почином Конвенція уповажнилася Екзекутиву інкорпорувати створений минулого року Головним Урядом Комітет Оборони Української Спладщини із звільненням його фондів від оподаткування. Комітет, який тихо, без розголошу, багато дечого зробив вже, зможе поширити фінансову базу, а з тим і свою працю у майбутньому.

З великою дозою серйозності поставилася 31-ша Конвенція до справи злуки УНСоюзу з УБС. Делегати мали змогу заслухати звітування і думки обох головних керівників цих двох наших найбільших братських організацій. Коли взяти до уваги непримиренні закони природи, історію еміграційних спільнот, історію нашої власної громади і передбачення соціологів, то в інтересі української громади є шукати доосередніх процесів зміцнювання наших організацій чисельно. Злука наших братських союзів власне повинна йти по тій лінії і про це так вже висловилися 30-та Конвенція УНСоюзу, а остання це вповні підтвердила.

Отже сміло можна сказати, що остання Конвенція УНСоюзу зробила ряд важливих і далекодучих рішень для добра членства, громади і цілого українського народу. Новообраному Головному Урядові треба побажати інспірації, сили і наполегливості у позитивному переведенні їх в життя.

Ольга Соневицька

У ГОСТИНІ У МИСТЦІВ

Усякі діла і орудки я кінчала полагоджувати, тільки це справу виступу на концерті Наталі Андрусів залишила накінці. Так сказати б на „десерт“.

До наступного автобусу маю годину часу, отож сідаю у телефонній будці, на всякий випадок кладу перед себе три „дайми“, бо справа вимагає довшого обговорення, а що пані Наталя моя мила приятелька, — то напевно прийде зачепити попри мистецькі справи дещо і з приватного репертуару. І якщо телефонна трубка не розколася надвое, то це заслуга хіба тільки найновішої техніки матеріалу...

Бійтеся Бога, як же це, ви хочете тільки телефоном говорити і не зайти до нашої хати? Це просто скандал! — протестує повним голосом пані Наталя. — Нема ніякого викрутку, що квапиться додому, що не орієнтується як слід у нас у Філадельфії. А зрештою... Петре, Петруско, — чую через трубку, — їдь швиденько... А де ти тепер знаходишся? — Та на кінцевій станції автобусів, коло Сіті Голу.

Отже Петруско, їдь швиденько до кінцевої станції автобусів і „вітром“ приведи гостю до нас! — Ого! Провав мій автобус до Нью Йорку, і то не один... — думаю собі, але в душі я вдоволена, що зовсім несподівано, відвідаю наших милих мистців в їхньому домі. І не минуло 20 хвилин, як я вже сиділа в авті.

Дімо справді „вітром“. Нарешті авто затримувється перед чепурним домом — і пані Наталя вже з веранди вітає мене сердечкою... Вхідною додому. Як мило в кімнаті! Повно сонця, квіти. А скільки картин на стінах! Видно, що пані Наталя тільки що закінчила співати: фортепіяно відкрите, спів і музика ніби ще бривать у повітрі.

Попадієте зразу в її полон, бо вона як живе срібло. Ось провадить мене в свій гордієць. Гордієць маленький, але такий, як на картині. В одному розі — кущ жовтооких кущівців, в іншому — віночком чорнобривці. В кутку нещодавно везабувся...

„ПРИРОДА КОМУНІЗМУ“ ОЧИМА АМЕРИКАНСЬКОГО ЖУРНАЛІСТА

освіта, професія. Ці питання вирішують долю узалежного. Це суті і розуміння „Червоного терору“.

Для ілюстрації своїх тверджень і засвідчення їх правдивості автор Р. В. Лі подає низку фактів із життя. Вибірємо з них ці, які стосуються українців в Україні: „Плянний голод“: В 1933 році радянський деспот Йосиф Сталін за допомогою Нікіти Хрущова застосував в Україні штучний голод, внаслідок якого загинуло 6-7 мільйонів людей. Сталося це всупереч фактові, що було подостатком харчів, щоб прогодувати населення на протязі двох років. Сталін просто загарбав кожний істинний шматок. Знаєць радянський проблем, британський дослідник Роберт Конквест окреслив що акцію, як „зласть єдиний в історії випадок спричиненого людюною голоду не в розумінні помилкової політики, але дослівно в факті, що харчі були, але людина їх забрала“. Як занотовано в конгресовій студії „Факти про комунізм“, „Сталін правильно розраховував зламати рештки опору селянського прошарку. Голод став знаряддям у його політиці. А треба мати на

Василь Гіна

СОЮЗ УКРАЇНСЬКИХ ФІЛАТЕЛІСТІВ І НУМІЗМАТИКІВ

ці в Нью Йорку. У тому часі члени союзу проживали не лише в Австрії, але і в Чехословаччині, Польщі, Мадярищині, Литві, Румунії, півсхідній Україні, ЗСА і т.д. Союз а з тим і журнал гарно просперували до Другої світової війни, але коли із-за тодішніх політичних обставин журнал не можна було висилати до різних держав, життя Союзу та поява журналу перервалася.

Після Другої світової війни велике число українських філателістів — майже німи й члени передвоєнного союзу — знайшлися у ЗСА. Вже 17-го грудня 1950 року вони створили в Нью Йорку Ініціативний комітет, який складався на 25-го лютого 1951 року, на яких оформлено Союз Українських Філателістів. Усі 25 членів основників (крім д-ра Бачинського з Мадриду, Еспанія) жили в ЗСА. І головою союзу обрано д-ра Євгена Котика — він рівно став головним редактором журналу „Філателіст“. Перший фінансовий звіт вказував 101.01 долара по сторони приходу, а 78.79 долара по сторони розходів, значить, новонароджена організація починала своє життя і сальдом 21.22 доларів.

Перше число журналу в 300 примірників появилось в червні 1951 року. Як попередньо, журнал був друкований українською мовою, але беручи до уваги читачів, які не розуміли в достаточній формі української мови, вже в 1953 році введено одну колонку англійською мовою. Під дбайливим керівництвом д-ра Котика гарно оформлений журнал появлявся до 1955 року. Однак в 1960 роках організація потрапила на великі, передусім фінансової природи, труднощі. Шойно з вибором голови д-ра Юрія Слосарчука в 1971 році Союз зробив великі поступки. Новообрана Управа пильно дбала, щоби журнал до якого відмічались впровадженню англійською частину, появлявся кожного року. В 1972 році влаштувано вперше літцатию значків, яка знайшла настільки зацікавлення, що відбувається тепер кожного третього року. Провідником літцаті є Валентин Забіяка.

Коли до союзу почали зголошуватися й збирачі грошей, 1972 року змінено назву на Український Філателістичний і Нумізматичний Союз (УФНС). Нова доба в союзі настала тоді, коли в працю включився Вес. Кийпер, який перебрав редагування інформаційного листка „Вісник“, а зміняючи його на „Тризуб-Вісник“, видає його два рази в місяць. Часта поява такого

жаклива доля мала перекопати решту населення, щоб смірно співділяла з комуністами.

„Розмова з Ворошиловим“ Клімент Ворошилов був російським військовим вождем, який, під час громадянської війни боровся по боці червоної армії. Він так сумлінно сповняв свою службу, що Йосиф Сталін найменував його комісарем оборони від 1920-1940 років. Одного зимового вечора в 1934 році під час обіду Ворошилов сидів по правій стороні амбасадора ЗСА до СССР Вільяма С. Булліта (William C. Bullitt). По лівій стороні Булліта сидів інший радянський високий військовий офіцер, маршал Будьонний. Під час обідньої розмови Ворошилов звернувся до амбасадора Булліта і, натякуючи на Будьонного, сказав: — Мені здається, що найбільш незвичайним ділом, яке ми колинебудь доконали спільно, це було здобуття Києва без бою“.

Пізніше амбасадор Булліт так передав тодішню розмову: „Ось так — сказав Ворошилов — було там 11,000 царських офіцерів із жінками і дітьми в Києві. Вони мали чисельно перевагу над нами своїми з'єднаннями, так, що ми ніколи не могли б здобути Києва з боєм. Тому ми вдалися до пропаганди. Ми сказали їм, що даруємо їм волю й дозволимо повернутися з родинами додому. Наша армія поста-

листка дає можливість для вичерпних актуальних інформацій та вміє думок між членами. Великим успіхом втішалися особисті контакти членів, які в формі конвенцій відбулися два рази (в роках 1982 і 1983) на оселі „Верховина“ в Глен Спей, Н.І., а 1984 року в Спрінгфілд, Вірджинія. 1985 року УФС закріпив свою позицію на міжнародній конвенції в Монреалі, Канада, а цього року (як про це було згадано напочатку) вже як повновартісний член бере участь в Америкекс 86 в Чикаго та планує відіти особі Українолекс 86 на Союзіві. Рівнож союз робить солідні приготування до виставки в Відні, Австрія, в жовтні 1987 року. До того часу Іван Булат повинен видати всебічний каталог українських значків, а які видавали українські табори в Німеччині та Австрії після Другої світової війни.

Нема найменшого сумніву, що поза організаціями членством союзу є ще багато українців, які практично цікавляться філателістикою. Але відомо, що повна вартість збірки і збірника є тільки в організаціях гурту, тому і для особистих хористів, а передусім для успішного освідомлення чужинців про історичну правду відносно української історії при допомозі філателістики, корисно було б, щоб українці ставали членами УФС. Наша адреса: Ukrainian Philatelic and Numismatic Society P.O.Box 14163 Washington, D.C. 20044.

„Розмова з Ворошиловим“ Клімент Ворошилов був російським військовим вождем, який, під час громадянської війни боровся по боці червоної армії. Він так сумлінно сповняв свою службу, що Йосиф Сталін найменував його комісарем оборони від 1920-1940 років. Одного зимового вечора в 1934 році під час обіду Ворошилов сидів по правій стороні амбасадора ЗСА до СССР Вільяма С. Булліта (William C. Bullitt). По лівій стороні Булліта сидів інший радянський високий військовий офіцер, маршал Будьонний. Під час обідньої розмови Ворошилов звернувся до амбасадора Булліта і, натякуючи на Будьонного, сказав: — Мені здається, що найбільш незвичайним ділом, яке ми колинебудь доконали спільно, це було здобуття Києва без бою“.

Пізніше амбасадор Булліт так передав тодішню розмову: „Ось так — сказав Ворошилов — було там 11,000 царських офіцерів із жінками і дітьми в Києві. Вони мали чисельно перевагу над нами своїми з'єднаннями, так, що ми ніколи не могли б здобути Києва з боєм. Тому ми вдалися до пропаганди. Ми сказали їм, що даруємо їм волю й дозволимо повернутися з родинами додому. Наша армія поста-

листка дає можливість для вичерпних актуальних інформацій та вміє думок між членами. Великим успіхом втішалися особисті контакти членів, які в формі конвенцій відбулися два рази (в роках 1982 і 1983) на оселі „Верховина“ в Глен Спей, Н.І., а 1984 року в Спрінгфілд, Вірджинія. 1985 року УФС закріпив свою позицію на міжнародній конвенції в Монреалі, Канада, а цього року (як про це було згадано напочатку) вже як повновартісний член бере участь в Америкекс 86 в Чикаго та планує відіти особі Українолекс 86 на Союзіві. Рівнож союз робить солідні приготування до виставки в Відні, Австрія, в жовтні 1987 року. До того часу Іван Булат повинен видати всебічний каталог українських значків, а які видавали українські табори в Німеччині та Австрії після Другої світової війни.

Нема найменшого сумніву, що поза організаціями членством союзу є ще багато українців, які практично цікавляться філателістикою. Але відомо, що повна вартість збірки і збірника є тільки в організаціях гурту, тому і для особистих хористів, а передусім для успішного освідомлення чужинців про історичну правду відносно української історії при допомозі філателістики, корисно було б, щоб українці ставали членами УФС. Наша адреса: Ukrainian Philatelic and Numismatic Society P.O.Box 14163 Washington, D.C. 20044.

коляди „Бог предвічний“ і „Нова радість“, дивували цілу Рязань колоядо на Різдва. А потім прийшла революція, що застала його там далеко від рідної землі. Полонені офіцери польського походження, перебуваючи там в таборі, взяли його до себе, заінтересувалися знитками його рисунків, які завжди носив при собі. Довдавшись, що він з-під Львова, вони взяли його зі собою. По довгий місяць подорожі серед різних пригод у час революційних переворотів дістався він накінці до Варшави. Там він виїхав до табору з польськими склавтами і, коли там казали писати до родини, тірко заплакав, відчувши, що не має взагалі до кого писати поздоровлення, аж при допомозі скватського виховника спробував написати до громадського тамошнього уряду, з труднощами пригадавши собі назву села. У листі він запитував, чи нема там часом когось з його рідних.

І яка велика радість була, — розповідав Петро Андрусів, — як по роках стрівуся з батьками і рідною, а при тому великий жаль, що не вмів до них промовити рідною мовою, бо розмовляючи сдершу по-російськи а потім по-польськи, забув рідну мову. Був учнем гімназії у Варшаві, приїжджав шороку на вакації до батьків і завдяки братам Курдидікам, Анатолєві та Ярославові та іншим українським студентам став свідомим українцем. Вкінці на конкурсі 280 кандидатів знайшовся між 17-ти прийнятими до Академії Мистецтва, яку закінчив у 1936 році, дівставши стипендію від Митрополита Андрія Шептицького... Ми заслухавшись, забули про час і годину. А коли заблиско світло, ніхто з нас не ховався зі сльозами, бо не тільки ми, гості, втирали сльози, але і пані Наталя зворушеним голосом призналася: — Скільки разів я слухаю історію життя мого чоловіка, не можу стриматися від сліз.

— Маєстро, — кажу, — але ви чудово оповідаєте. Пишіть ради Бога! Донече пишіть усе, воно ж може бути темою для найцікавішого фільму! Мистець потішає мене, що він це робить, що списує окремі фрагменти, а колиш, як буде мати більше часу, постарється запрезентувати нам свою біографію з власноручними ілюстраціями.

Зворушена залишаю гостинний дім, а дивна історія життя нашого мистця і досі стоїть мені перед очима.

ПРО ЦЕ І ТЕ „А все залежить від людських зіниць...“

Це відома річ, що події і інакші, що ми справді вже нічого не могли розібрати, зовсім не виглядають однаково та не однаково вони про них розповідають.

У висліді ми ніяк не могли виробити собі враження, як, власне кажучи, ці збори відбувалися і жальми, що нам не вдалося на них особисто бути і поглянути власними очима на все. Але... правдоподібно ми бачили б цілий перебіг же інакше, як ті, що нам розказували і під своїм враженням ми б переповідали відтак хід зборів.

Саме тому кожна подія, кожний опис людини чи речі дістає інакше забарвлення, коли його переживається живцем і може саме тому спомини очевидців про історичні події мають зовсім не однакове насвітлення і треба цілком дозволити проміжку часу та професійних істориків, щоб дістати об'єктивне насвітлення подій.

Тут пригадується нам як з усімкою і певним збиранням ми читали спомини одного із наших відомих громадян, його переживання у Другій світовій війні — значить про час який нам дуже близький та відомий. Із цих споминів виглядає, що цей наш „громадський діяч“ малою не в'їхав на білому коні до Києва. А на ділі воно не було аніж так героїчно ані особливо романтично.

Мимохід при цих наших роздумуваннях насувається на думку відомий віри Ліни Костенко: „А все залежить від людських зіниць — в широкій відіб'ється вся епоха, у звужених — збігавсько дрібниць“.

В одного промовця на зборах „говорив переконливо і був правий у своїх поглядах“, у другого цей самий промовець „скомпромітувався зовсім своїм виступом“, а в третього ця сама промова „була на такому низькому рівні, що не варто про неї навіть згадувати“. Подібно розказували учасники зборів про інші моменти нарад, зокрема коли йшлося про непорозуміння чи словесні двоби, яких на наших зборах ніколи не бракує. І так в очах учасників зборів ці гарячі дискусії були такі

ПРОЦЕ І ТЕ „А все залежить від людських зіниць...“

ПРОЦЕ І ТЕ „А все залежить від людських зіниць...“

ПРОЦЕ І ТЕ „А все залежить від людських зіниць...“

ПРОЦЕ І ТЕ „А все залежить від людських зіниць...“

ПРОЦЕ І ТЕ „А все залежить від людських зіниць...“

ПРОЦЕ І ТЕ „А все залежить від людських зіниць...“

ПРОЦЕ І ТЕ „А все залежить від людських зіниць...“

ПРОЦЕ І ТЕ „А все залежить від людських зіниць...“

ПРОЦЕ І ТЕ „А все залежить від людських зіниць...“

ПРОЦЕ І ТЕ „А все залежить від людських зіниць...“

ПРОЦЕ І ТЕ „А все залежить від людських зіниць...“

ПРОЦЕ І ТЕ „А все залежить від людських зіниць...“

ПРОЦЕ І ТЕ „А все залежить від людських зіниць...“

Бомби — Калдафі — тероризм — Чорнобиль! Телефони в бюри гудять безперервно. Клієнти відкликають подорожі в Європу, а зокрема в Україну. Просимо, щоб на деякий час відклали своє рішення. Саме тепер перша наша тура є в Україні, а я особисто проваджу групою „Львов'янка“ по маршруті Дебречин, Львів, Кошиці, Відень — від 12-го до 24-го травня. „Прийді, розкажу все, тоді вирішите“ — кажу їм. Слова не помагають — відкликів було коло 60 відсотків до мого візду в Україну.

Забезпечую себе і своїх туристів до максимуму — ідемо віденським автобусом, веземо з собою однотипний запас води, сухих харчів, ліків тощо та дозиметр (для вимірювання рівня радіації), а крім того, кожний турист отримав свій власний „Nuclea Badge“, який я після повернення передаю в лабораторію. Для кожного туриста маю запас таблеток potassium iodide, які наповнюють шитовидну залозу до десяти днів йодом, і вона тоді не втратить радіації.

Не дивлячись на всі мої заходи та впевнення, зібралось нас лише 18 відважних із 120 туристів, які мали відлітати Україну в травні. В день від'їзду ще дві особи відмовили, і я думаю, що якщо б я з будь-якої причини не поїхала, то, мабуть, всі б відмовились від подорожі.

На летовищі зустріли мене засумнівані люди моїх туристів... Мос „не журиться“ абсолютно не допомагає. Мене особисто підтримувало на дусі те, що 24 годин перед нашим від'їздом приїхала перша тура з України — всі здорові і крім мінімальної кількості радіації на червонках — все було в порядку. Крім того, до своєї диспозиції маю власний автобус, на випадок чогось — ідемо до Відня. Чотири маленькі американські прапорці для автобуса готові, застромлю їх спереду автобуса, щоб бачили, звідки туристи.

„СО СТРАХОМ БОЖИМ...“

13-го травня — Будапешт. Приїхали ми о 1-й год. по полудні. Зустрів нас наш шофер Фелікс (з котрим, до речі, я вже роками подорожую) із нашими всіма запасами харчів і води. По коротенькій турі по місті ідемо прямо до Нірегізази (прикордонне містечко в Малярщині) на перший нічліг.

14 травня, середа — вирушаємо раненько, щоб на кордоні були чимсь порані. Мадярська контрола тривала одну годину, перевіряли тільки паспорти. Переїхали ми прикордонну зону і, беручи до уваги зміну часу (два години наперед), ми були на советському кордоні вполудне. Говорили до нас по-українськи, чемно і з усмішкою, бо звичайно прикордонний настрій дуже суворий. Ми висіли з автобуса з ручним багажом для паспортної контролю, а за той час насильники багаж вилудували в митни залю. Для загальної орієнтації читача — на 18 осіб було 65 (валізко). „Образ американської щедристі, сказав до мене один із прикордонників“ — Пані Марійко, не журіться! Я залишила людей в черзі до контролю, а сама лягла на лаві, попросивши, щоб мене збудила остання особа в черзі або якщо буде якась проблема. З перемучення і переживань минулих двох тижнів мій організм вже на останній нічці. О 3-й год. хтось мене штурхав — „Ваша черга“. Іду до контролю. „У вас дозиметр є?“ — „Є“ — відповідало, і ще вяснило, що кожний турист має своє „мірило“. „Добре, але ми це вам запишемо на декларації — прошу його вивести...“ Я навіть не думала лишати, бо то задорого і без правильної батареї непридатне. „А можна у вас на пам'ятку один із тих американських прапорців?“ — „Алеж прошу дуже“. За таку вичливу контролю була б я всі прапорці віддала. Вхажу я в автобус — радість і

сміхи, всі задоволені. Підбігає ще одна прикордонниця: „Вибачте, але такі тої ковбаси не можемо пропустити“. Тому що я її везла з Ньюарку, щоб для групи зробити пікнік в Карпатах, і я не з тих, що програють. Ліддаю думку, що ми могли б тут, на кордоні, її з'їсти, Так і зробили. Наталка, провідниця зі Львова, вилучила нам зустріч — і ми з нею вже на кордоні записали „брудершафт“. О 4-й години вирушаємо до Львова. Підїжджаємо під Ужгород. Там направляють дорогу, засипають каміння на розтоплену смолу. Хоч ми ідемо дуже поволі, але як тільки Фелікс потиснув на газ — бачу по його міні, що щось сталося — трісла opona. Він зупинив автобус коло якогось передміського кафе. Наталка нервується, що мовляв, нам тут не вильно стояти, люди не повинні висідати з автобуса і т.д. Я спокійно прошу всіх, щоб почекали, іду до кельнерки і пояснюю, що ми — група американських туристів, нам трісла opona, чи може група тут дістати щось наптитися, а я розрахаюся цигарками, бо рублів не маю. Незабаром повертається вона — „Дуже радо — прошу сілати“.

За той час Фелікс повітавав всі потрібні йому знаряддя і змінив oponу. Я думаю, що якби ми були поставили там оперу „Ля Травіата“, то не була б така велика сенсація, як те, що за 30 хвилин наш шофер сам (з дуже малою допомогою двох туристів) змінив 300-фунтову oponу. Ми ідемо далі. Я потиху відмовляю „Отче Наш“. Ми вже другої запасової oponи не маємо, а це шойно початок тури!

Карпати. Я свій дозиметр то витягаю, то ховаю. В Будапешті було 15 міль, ренг. В Ужгороді 25, і чим ближче до Львова радіоактивні проміння поволі збільшувалися. Я нікому нічого не сказала. Люди в більшості спали помучені, інші оглядали нашу Бойківщину... Наталка співала коломийки... дехто підтягав. Приїхали до Львова в 10 год. вечора. Зустріч з родинами — радість, а смуток в тих, до котрих родина не приїхала. „Чом же не приїхали — в нас аж так незле... настрашилися... а що

ж ми маємо казати. Ми тут цілий час!“ Мені ніяково і неприємно. Чи оправдувати своїх клієнтів чи сказати, що західна преса подає. Заспокоюю їх, обіцяю, що приїдуть невдовзі. Загальне почуття у них — що як американці не приїдуть, то мусить бути дійсно зле. Кладу групу спати, чищу свій дозиметр.

15 травня, четвер. — Львів. Дозиметр став на 65 міль, ренг. Я відтхнула. Обіцяла всім, що якщо дійде до 100, ми ідемо назад. Вирішую програму екскурсії (хоч знаю, що ніхто з неї не буде користати, бо туристи вже принципово у Львові розлазяться як таргани). Викликають мене на конференцію одну, другу. Так всі понесли страшну втрату, і я не маю розв'язки. Пропоную 8-денні автобусні прогульки тільки до Львова. Найкраще може це відбутися на початку липня, потребуємо час на рекламу, переорганізацію, прошу щоб людям дозволили привести свій сухий харч, ліки — хоч для власного вжитку і безпеки. На все погоджуються, тільки приїжджайте. А як буде з Києвом. У мене ж клієнти, котрі рідно там мають, а групових транспортів я там не попроважу. Вирішили ми зробити для бажаючих одноденну прогульку літаком до Києва, але все залежить від остаточного рішення в Інтуристі в Москві.

Повертаюся до готелю, бо наступного дня маю заїздання в Москві... Знову обступає мене родина, знайоми неприбули туристів. „Вибачте, але все зробила, що могла, але остаточне рішення було їхнє!“ Найбільше шкода дітей, вони будуть перші жертви далекосяглих конвенцій події в Чорнобилі.

16-го травня, п'ятниця — Москва. Групі сказала, що мене не буде, які дають самі собі раду один день. беру торбу документів, свій дозиметр і лечу у 6-й вранці до Москви. Конференція мала відбутися в 11-й год. В літаку маю хвилину часу подумати про перших кількох днів. Тішити мене, що на столах в туристичних ресторанах багато мінеральної води, більше вареників і каш. Салати взагалі не видно, а ярина виглядає з тепплярен, бо дуже вся рівна і одноколіорова. Молока ра

джу туристам до кави не вживати, кожний носить свій запас сухого молока.

Головне бюро Інтуриста положене в самому центрі і мені вже добре відоме. Прихожу, даю візитку, сідаю, чекаю. Невдовзі приходить молодий чоловік і простягає до мене руку: „З прищом, вітайте, пані Марійко“ — здивування має неабияке. Виявилось пізніше, що родом із України. Посохидися всі ті, які займаються своїми групами і індивідуальними туристами. Відтепер все по-англійськи. Найбільша моя гризота — це накладені 50 відсотків втрати тим туристам, що в останній реченні відкликали турі. Прошу, вяснюю, що це не з їхньої вини — вони відпали... і не в силі моя фірма покрити такі втрати. Інтурист погоджується на всі мої бажання. Львів експрес потвердженний, одноденні прогульки до Києва зі Львова будуть для бажаючих можливі, кари зменшені. Віддаю вже 20 опрацьованих маршрутів на 1987 рік.

В літаку сиджу між хлопцями у віці між 20 і 30 років, їх мабуть 20. Певно футбольна дружина повертається додому. Засиплюю. Чую з просоння: „Хлопці, тихо, дама спить“. „Давай, — каже другий, і їй приспіваю до сну“... І я чую заспівав тихим голосом українську гуцульську мелодію. Я не витримала, обернулася: „Дякую вам за пісню, це дійсно мов кризь сон. Я українка з Америки“. Витягаю все, що в торбинці маю папіроси, жувачки, косметику. Вони зворушені, знайшли у себе одну помаранчу. „Прийміть від нас як сувенір“. Я її з'їла аж у Відні.

17-18 травня — Львів. Кручуся коло готелю „Каштан“. Відвідую врешті свою родину. Шкода мені шофера, який не говорить ані по-українськи, ані по-англійськи. Тягну його зі собою всюди... по ярмарках, по склепах по рідинних гостинах. У кінці перебування у Львові приходить він до мене з клуночком. „Марійко, ці речі мої, вони нові, не ношені, прошу дай своєї родині за їхню гостинність“. Аж тоді я зрозуміла, що я властиво чужинця привезла до Львова, і могу уявити собі його здивування, як він побачив наш Львівський ринок і порівняв його з першою ліпшою віденською м'ясарнею.

19-го травня, понеділок — останній день у Львові. Під вечір прийшла родина і знайоми прощатися. „Приїжджайте, не забувайте нас“. Це перший раз за 16 років і майже 25 поїздок до Львова я відїжджала із тяжким серцем. Тільки згодом будемо знати про людські втрати через вибух в Чорнобилі Чи загалає

історія про ненароджене покоління... чи запише про передчасну смерть нерозвітлого цвіту. Ні, власне тепер ми не сміємо вас забути.

20-го травня, вівторок. Автобус рано-вранці відїжджає, напрям — Стрий. Перевал Ужгород до Кошиць. Ту воду, що ми привезли, везем назад, харчі пороздавали родині. Наталка проваджує нас до Ужгороду, по дорозі розкажу про Карпати — Довбуша — Дзвінку. Оглядаємо по дорозі деревляні церкви. Зупиняємося на полуденку. Підходять до нас робітники, хочем почастувати їх, але не хочуть. „Ще скажете, що нас американці годували“. Іде дальша розмова все про те саме — про Чорнобиль. Питаємося, чи п'ють молоко, радимо, щоб не пили, у відповідь: „Пані, і так треба вмирати“. Просямо Наталку в Ужгороді і ідемо до кордону. Виздана контрола тепер легша — у нас тепер лише 17 валізко, але дали заборонено вивозити речі мистецької вартости.

Прийжджаємо до Кошиць о 5-й години вечора. (Тут 2 год. ми скористали). 21-го травня після сніданку відїжджаємо до Відня — наша остання зупинка. Проходимо з півгод. чеську прикордонну контролю. На запитання чи ми щось купили — „та де, ні, ми лише в транзиті зі Львова до Відня“. Підїжджаємо до австрійського кордону. Вони в наших паспортах зовсім не зацікавлені, зате міряють радіацію по одежі, по червонках — нічого ненормального нема. Хоч, як міряли радіацію в моторі ззаду автобуса, то трохи був Фелікс поблід. Пізніше сказав, що це трохи і треба б було виваджувати автобус на ристовання (яке вже стоїть там 3 тижні) і водою змивати радіацію з автобусних проводів.

21-24 травня у Відні група вже відпружена, багато несподіванок завдяки власній автобусній фірмі, з котрою ми вже за 5 років дуже жили. Прошальна вечеря — та щасливий поворот домір. Вирішують тепер питання: чи ми повинні були поїхати, чи я, повинна була прогульку відкликати, чи я повинна цього року прогульки далі укладати. На всі питання моя відповідь з чистою совістю є „так!“ Ми тепер там потрібні, а найбільше потрібно нашій моральної підтримки, що ми про них в їхнім горю не забули і що ми готові допомогти.

Львів Експрес тури будуть відїжджати до Львова шовдва тижні, а шна доступна. Їх уможливлено добровільною працею працівників мого бюро, за що я їм дякую.

Марійка Гельбіг

Чикаго...

(Закінчення зі стор. 1)

Все це вимагатиме поважних додаткових фондів. Організації, які звязались продовжувати спадщину Патріарха Йосифа, повинні включитися у придбання цих фондів.

В Чикаго з цією метою оформився окремий організаційний комітет вшанування пам'яті Патріарха, а його очолив відомий діяч-р Роман Смих, референт Патріаршого Фонду Чикагської Епархії. Єпископ Анно-

кентій Лотоцький, ЧСВВ поблагословив цю акцію і сам візьме участь у відзначеннях. Збірковий комітет буде провадити збірку вже в найближчих тижнях: 50-долларовий даток від особи уповноважить дану особу взяти особисту участь у вечорі-трині, але всі пожертви, менші і більші, будуть опубліковані та вислані до Риму. Збірка пожертв та вступів буде провадитися через усі українські католицькі парафії.

Відбудеться імпреза на фонд фільму про УПА

Клівленд, Огайо. — Тут відбудеться в неділю, 15-го червня ц.р. на площі української католицької церкви свв. Петра і Павла пікнік та виграша, дохід з яких призначений на виготовлення відео-документального фільму про Українську Повстанську Армію.

Імпрезу влаштують Українські ветерани В'єтнамської війни з Клівленду і Товариство колишніх воїаків УПА.

В П'ЯТЬ РОКІВ ПІСЛЯ ТОГО
як відійшов від нас несподівано і передчасно

сл. п. д-р
МИКОЛА КУЗЬМОВИЧ

ми згадуємо його з незмінною любов'ю і жалем, що його вже немає з нами.

Усіх, що ще не забули Нашого Мужа і Батька просимо в дні 11-го червня 1986 року згадати його добрим словом і тихою молитвою.

ОЛЬГА — дружина
ХРИСТЯ І ЮРКО з родинами — діти

+

Ділимося сумною вісткою, що дня 5-го червня 1986 р. на 86-му році життя відійшла у Вічність, по довгій і тяжкій недугі наша Найдорожча

МАМА, БАБУСЯ І ПРАБАБУСЯ

бл. п.
ТЕКЛЯ ВОЙТОВИЧ
з дому ЗАЛЬОПАНА

зі села Настасів, пов. Тернопіль.

ПОХОРОН відбудеться в понеділок, 9-го червня 1986 р., о год. 9:30 ранку з похоронного зведення Лілі і Зеліен, Eastern and Wolfe, Baltimore, Md., до церкви св. Михаїла, 524 So. Wolfe Street, а відтак на український цвинтар св. Михаїла в Балтімор, Мд.

В глибокому смутку:
дочка — МАРІЯ зі сином ІГОРЕМ
і дочкою МАРІЄЮ
сини — ГРИГОРІЙ з дружиною МАРІЄЮ
МИХАЙЛО з дружиною СОФІЄЮ
БОГДАН з дружиною НАДІЄЮ
9 внуків, 8 правнуків
брат — ОЛЕКСА з родиною в Каліфорнії
сестрини — МИХАЙЛО ЗАЛЬОПАНИЙ у Дітроїті і в Україні

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашої Найдорожчої і Незабутньої
МАМИ І БАБЦІ

бл. п.
ІРИНИ НЕБЕЛЮК
з Рондяків

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ
у четвер, 12-го червня 1986 р., о год. 7:15 ранку в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА
на могилі Покійної

відбудеться

в суботу, 28-го червня 1986 р., о год. 11-й ранку на цвинтарі Hollywood в Юніон, Н. Дж.

Просимо Рідних, Приятелів і Знайомих зєднатися з нами у молитвах за Душу Покійної.

РОДИНА

BAYONNE
DERMATOLOGY ASSOCIATES
Takes pleasure in announcing its association with
VADIM CHERNE, M. D.
in the practice of Dermatology.
HOURS BY APPOINTMENT —
Mon., Tues., Thurs. and Sat.
Speaks Russian & Ukrainian.

851 Avenue C • Bayonne 339-6681

Управа Карпатського
Лещетарського Клубу
повідомляє своїх Членів, що

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
КЛЮБУ

відбудуться в п'ятницю, 13-го червня 1986 року в приміщеннях Українського Інституту Америки при 2, 79-та вул. Схід в Нью Йорку, Н. Й.

Початок год. 7:30 веч. Управа

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Відділу ОУА „Самопоміч“
у Нью Йорку, Н. Й.

відбудуться

у суботу, 21-го червня 1986 р., в год. 3:30 по пол. в доміції Відділу, 98 Друга Авеню в Нью Йорку, Н. Й.

Звичайний порядок звітних Зборів (звітвання, дискусія над звітами, уділення абсолютотрії, вибір нового правління Відділу та делегатів на Загальний З'їзд Delegatів Об'єднання).

Якщо в означений годині не явиться вимагана статутом число управнених членів до участі у Зборі — Збори починаються пізніше не зважаючи на число правних членів.

За УПРАВУ ВІДДІЛУ:

Богдан Ластовський голова Михайло Юзенів секретар

Д-р Олександр Шварц
СПЕЦІАЛІСТ ВНУТРІШНІХ ХВОРІВ

Крім того провадить найновіші методи перегляду шлунка, раннє виявлення поповів грубої кишки, нехирургічне лікування геморойдів

232 East 12th Street, New York, N.Y. 10003
(Між 2-ю і 3-ю Авенюми)

Години прийняття понеділок, середа, четвер і п'ятниця від 10-5 по пол. тільки за домовленнями.

Тел.: (212) 460-5622
Говоримо по-українськи.

Карпатський Лещетарський Клуб
впаштовує

в днях 4-го, 5-го і 6-го липня 1986 року на кортах Оселі УНСоюзу

СОЮЗІВКИ

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ
за першість УСЦАК-Схід 1986 в групах чоловіків, сеньйорів, жінок, юнаків і юначок (А і Б)

за нагороду УСЦАК-Схід

Провід змагань Роман Ракочий, Орест Кизик, Юрій Савчак та Зенон Синлих

- Реєстрація год. 9:00, початок змагань год. 10:00 ранку в п'ятницю, 4-го липня 1986 р.
- Вписове 7.00 дол. від особи.
- Приміщення проситься замовляти через Управу Союзівки.

UNA Estate Soyuzivka
Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-5641

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в що деннику поміщені бібліографічні нотатки, вестки й огляди, повинні присилати до редакції „Свободи“ разом із двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Вже підготовляють до друку **ЧЕТВЕРТЕ** видання сімтомової наукової праці під заголовком

“EDUCATION”

о. д-ра Остапа Е. Оришкевича

Замовлення вже тепер треба післати.

Rev. Dr. Ostap E. Oryshkewych
373 Carmel Road
Millville, N.J. 08332
Tel. 609-825-4826

Неділя, 15-го червня 1986 року
СОЮЗІВКА, Кергонксон, Н. Й.

До участі запрошується всіх батьків і гостей Америки і Канади, як також радо будемо вітати гостей, які приїдуть автобусами з докопишніх місцевостей.

Вступ на програму — **БЕЗПЛАТНИЙ**

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
спонзорує

ВЕЛИЧАВИЙ ФЕСТИВАЛЬ
присвячений

ВСІМ БАТЬКАМ
та

ПОСВЯЧЕННЮ ДОМУ СЕНЬЙОРІВ

ПРОГРАМА ДНЯ

Год. 10-та ранку — БОГОСЛУЖБИ — в УКЦеркві і УПЦеркві

Год. 12-та полудня — ПОСВЯЧЕННЯ НОВОЇ БУДІВЛІ для СЕНЬЙОРІВ

Год. 1-ша до 2:30 по пол. — ОБІД

Год. 3-та по пол. — МІСТЕЦЬКА ПРОГРАМА Сопістка ЛЯРИСА МАГУН-ГУРИН при фортепіановому супроводі Л. ЛЕНДСМЕН при ансамбл бандуристів „ГОМІН“ Керівник ОЛЕСЬ НАПОРА Танцювальний ансамбль „ЗОРЯ“ Хореограф ДАРІЯ ПІШКО

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІАРШОГО ФОНДУ

повідомляє:

на ПАТРІАРШІЙ ФОНД зложили: III-86

- 1,000 дол. Юрій Кравець, 300 дол. М. Хомачук (зі збірки під час похорону бл. п. Наталії Хомачук), 250 дол. Марія Форостина (200.00 дол. на хвалу бл. п. Блаженнішого Патріарха Йосифа, 50.00 дол. у пам'ять Мужа бл. пл. Романа), по 200 дол. Тарас Ванчицький, Євгенія Іванович, Михайло Дребич (у пам'ять Дружини бл. п. Люби Дребич), 110 дол. д-р Роман і Лідія Смик, по 100 дол. Сестрицтво при церкві Різдва Преч. Діви Марії в Нью-Брансвіку, Н.Дж. (у пам'ять бл. п. Патріарха Йосифа), Андрій Турчин (у пам'ять Дружини бл. п. Ольги Турчин), Василь і Галія Тхир (у першу річницю смерті бл. п. Володимира і Ярослав Столовських), Віра Шуль (у пам'ять бл. п. Лідії Шуль-Богдан), Евстахії Федик, Люба Артимішина, Іван Ісків, по 50 дол. Іванна Блага, Роман Балтарович, Марія Капліста, Іван і Марія Демків, Володимир і Катерина Березак, С. Качала, Віра Іванівна, Богдан Котис (у пам'ять бл. п. Христини Міз), Евдокія Блавацька (у пам'ять бл. п. д-рів Лева і Софії Смишків), Богдан і Христиня Куличівські (у пам'ять Тети бл. п. Юлії Рудинської у першу річницю смерті), Стефанія Кожушко, по 40.00 дол. Микола Тимків (20 дол. у пам'ять бл. п. Михайла Дуциловича, 20.00 дол. у пам'ять бл. п. Івана Ситника), по 25 дол. Омелья і Юлія Урбанські, Ірена Ільницька, Ірена Чумилівська (у пам'ять Мужа), Ярослав Масюк, Мирослав і Христиня Лисобей (у пам'ять бл. п. Михайла Дуциловича), Орест і Софія Пятляр, по 20 дол. Анна Кос, Іван Запольох, Олена Куса, Іван Борис, Емма Послушна, Олена Філіпович, по 15 дол. Іван Пятляр, Володимир і Наталія Масюк, Стефанія Петро Михайло, Галія і їх син Володимир і Родина, П-во Романець, Михайло і Теодозія Галазда, по 10 дол. Михайлина Коліняк, Іван і Марія Гумовські, Анастасія Люта, Борис Послушний, д-р Теодозій Сенковський, Тарас і Ірена Івасів, по 5 дол. Михайло Барановський, Степан Голяш, Ярослав Клим,

- На радіограму „Голос Української Діаспори“ зложили: 30 дол. Володимир і Катерина Березак, 30 дол. Марія Марусак, 25 дол. Анна Мелько, 10 дол. Микола Маслій (у пам'ять Батьків бл. п. Ілька і Евдоїї Маслій).

- Додаток до коляди в Ньюарку, Н. Дж. — переслав Василь Пасичняк, зложили: 30 дол. Володимир Дзінгала, 15 дол. Марта Пацлавська, 10 дол. Юрій Балінський,

- Листа ч. 1977 — збірка замість квітів на могилу бл. п. Михайла Дуциловича — Кіндрата у Філадельфії, збірли інж. Ю. Головачок і М. Насевич, зложили: 100 дол. Валентина Дуцилович, 30 дол. Дарія Кузик, по 25 дол. інж. Юлія і Олена Головачок, д-р Леонід і Ірина Рудинські, Василь і Анна Найдан, по 20 дол. Іван і Анна Квік, Василь і Олександра Дорошенко, Михайло і Євгенія Білик, Нестор і Анна Сум, проф. Еміль Грималек, Стефан і Марія Ковалішин, Тарас і Ірена Ванчицькі, д-р Володимир і Стефанія Пушкар, 15 дол. Василь і Наталка Шуя (Гаммонд, Інд.), по 10 дол. Галина Ортинська, Зенон Кознарський, Віра Пак, Андрій і Галина Стахнів, Роман і Марія Флонт, Т. Крочак, д-р Володимир і Марія Бачинські,

- Збірка в Нью Гейвен, Конн. — переслала Павлина Лодинська, зложили: 150 дол. Параскевія Витницька, 100 дол. Максим і Романа Тіبدو, по 50 дол. інж. Ігор і Марія Зубрицькі, інж. Мирослав і Надія Трошак, Михайло Гурський, Зенон Гараманчук, по 40 дол. Левко і Орієн Маркія, Ярослав Попель, Григорій і Анна Гіна, по 30 дол. проф. Івас і Ірена Телюк, Іван Румак, по 25 дол. Іван і Інка Лодинські, Володимир і Лідія Фічалович, Олег і Надія Мистейт, Геня Добчанська, Михайло і Ірена Бойко, Орієн Лаврович, по 20 дол. Марта Рудик, Наталка Цибрівська, Іван і Марія Сова, Мирослава Белей, 21 дол. Михайло Панкевич, по 10 дол. Марія Маркія, Адам Дерешівський, Іван Куць,

- Збірка Українського Патріархального Т-ва, Відділ на Північну Каліфорнію, під час сходів Відділу у Сан Франціско дня 23 лютого 1986. Переслав Тарас ДеЦмайло-Куличівський, голова, зложили: 200 дол. МIRON і Стефанія Кочан, по 50 дол. інж. Теодор і Марія Зубрицькі, д-р Роберт і Ірина Мілджей, по 30 дол. Іван і Олена Площинські, Марія Турчин, мгр Осип і Люба Кладко, по 20 дол. Наталія Каменецька, Роман і Віра Косович, Микола і Стефанія Кіс, інж. Нестор Коубур, по 10 дол. Михайло Федущак, Ірина Волосенко, Василь Глухий, Габрієль і Ольга Шраєр, Юлія і Ольга Чато, по 5 дол. Стефан Мрозівський, Михайло і Марія Потрогаш, 3 дол. Марія Жарська,

- Листа ч. 1354 і 1355 — збірка-коляда Українського Патріаршого Товариства, Відділ Гемпстед, Н. Й. — зібрав і переслав Микола Курчак, зложили: 239 дол. Базар УПТ — Гемпстед, 200 дол. Бінго-кухня І, по 100 дол. Василь Захарія, Петро Кваско, Микола Курчак, по 50 дол. Пласт, Станіца — Гемпстед, д-р Юрій Солтис, 30 дол. Стефанія Сагата, по 25 дол. Дмитро Жергай, Католицький Клуб, Христиня Леонард, інж. Богдан Подолко, мгр Атанас Сваричевський, Союз Українок — Гемпстед, о. Крил, Еміліян Шараневич, Володимир Шпачинський, по 20 дол. Ольга Берч, Орест Дацків, Зеновія Зарицька, Еміліян Ільницький, Іван Козловський, Богдан Копистянський, Ярослав Курчак, Ольга Мандибор, Василь Пекар, Остап Погорельський, Володимир Романюк, 15 дол. Марія Слаба, по 10 дол. Анна Андрухін, Теодор Барняк, Іван Винник, Михайло Вовк, Василь Горинь, Іван Генда, Василь Герула, Петро Грецьук, Алісія Доско, Іван Калпак, Юрій Колач, Іван Колодій, Павло Коваль, Степан Коханівський, Євгеній Клуба, Степан Куличів, Яким Курчак, Галей Ліпінський, Марія Лисак, Степанія Малавичук, Анна Малінік, Іван Матлос, Михайло Мотуз, Михайло Петрига, Тарас Пидмишка, Михайло Рій, Марія Сидор, Петро Шнайфла, Ларо Цюпик, Михайло Шерба, Іван Ярославський, Лудія Ярош,

- по 5 дол. Марія Бурбан, Тарас Вахунівський, Микола Дідора, Микола Зобків, Осип Кавс, Іван Клим, Василь Козак, Володимир Літєло, Іван Лотоцький, Олег Маліглова, Параскевія Мотуз, Іван Плетеніцький, Орест Романюк, Степан Феліпчак, Осип Хома,

- Листа ч. 1817 — зібрав Володимир Псуй в Ньюарку, Н. Дж. — переслав Василь Гнатів, зложили: 50 дол. Володимир і Анастасія Псуй,

- 25 дол. 76 Відділ УНСоюзу в Ньюарку, Н. Дж. 20 дол. М. Кузішин, по 10 дол. Нестор Басняк, А. Андріюк, В. Гладкий, Ю. Кисельський,

- по 5 дол. П. Батьків, М. Бобівський, В пам'ять покійного Володимира Роговського зложили: 100 дол. О. і В. Роговські (Нью Йорк), 30 дол. д-р Ірина Терельська, 25 дол. О. і М. Таранецька, 20 дол. М. і Н. Семанюшин, 15 дол. В. і Н. Савицькі, 10 дол. Оксана Барницька,

- Листа ч. 2030, 2030А і 0028А — збірка в Маммі Біч, Фла. — переслала Вероніка Цегельська, зложили: 50 дол. Вероніка Цегельська (в пам'ять мамі бл. п. Ірени Дроздовської-Сенки), по 20 дол. Богдан і Ева Луцькі, Микола Чирівський, по 10 дол. Павло Гарматій, Галина Остац, Василь Гемпембі, Євген Попович, Стефан Данилович, Роман Швед, Марія Демківська, Борис Дубрак, Наталія Татунчук, Зенон Пятляр, по 5 дол. Марія Томашівська, Стефан і Марія Венгелівські,

- листа ч. 2030А — збрала Вероніка Цегельська, зложили: 50 дол. Михайло і Ольга Ковальчук (в пам'ять бл. п. Ірени Дроздовської-Сенки, померлої мамі Памі Вероніки Цегельської), 25 дол. Христиня Іванівна, 20 дол. Сидір Новаківський, по 10 дол. Я. Пришляк, Іван Хоній, І.А. Кроп, Анна Зуб, Микола Гладкий, по 5 дол. Соня Микитка, Анна Курієко,

- листа ч. 0028А — збрала Павло Галазда, зложили: по 20 дол. Павло і Валія Галазда, Антон Горак, по 10 дол. Йосиф Базар, Біла і Стела Тараска, Осип Бачик, по 5 дол. Роман Венгелівський, син Петро, Михайло Штиба, Іван і Люба Гриня, Валтер Васникові,

- Листа ч. 0001, 0002, 0005, 0006, 0008, 0009 і 0011 — Коляда у Філадельфії і околиці, листа ч. 0001 — збірник Донгін Світченко, Берлін, Н. Дж., зложили: по 50 дол. Донгін і Стефанія Світченко, Олександр і Анна Кокаба, Галія Кузьмівська, по 20 дол. Андрій і Галія Стахнів, Дмитро Молдаван, 15 дол. Ніля Павлюк, по 10 дол. Роман і Марія Флонт, Микола Римчук, Олена Дорога, Ольга Брик, Лев і Марія Баріло, Платон Світченко, по 5 дол. Петро Арктин, Михайло Вановський, Іван Бесюк,

- листа ч. 0002 — збірник Іван Кантор, Філадельфія, Па., зложили: 35 дол. Іван Кантор, 15 дол. Теодор Дула,

- листа ч. 0005 — збрала Ірина Ярош, Філадельфія, Па., зложили: по 50 дол. о. митр. Василь і Марія Головинські, Богдан і Теодозія Артимішин, по 15 дол. Анастасія Сагата, Катерина Маркія, по 10 дол. Роман і Ірина Ярош, В. Бривоцький, Тимко Бойко, Ярослав і Іванна Пенкальські, Дмитро Філак, Мирон Захарівич,

- листа ч. 0006 — збрала інж. Юлія Головачок, Філадельфія, Па., зложили: по 50 дол. Дмитро Сенюк, Осип Петрович, 30 дол. Ю. і Л. Крижановські, по 25 дол. Юлія і Олена Гіловачак, Іван і Анна Квік, д-р Микола Войтович, Володимир і Лиза Чельні, Олександр Луцький, Володимир Бачинський, Ярослав, 22 дол. П-во Лопатинські і Т. Якевич, по 20 дол. С. і М. Ковалішин, Василь і Олена Ощипко, Роксолана Гарасимович, Богдан і Віра М. Коженювський, В. Виницький, Б. і З. Мисько, по 20 дол. Остап Гарнаєвський, М. Я. Петрів, Мирон і Марія Масюк, Ярослав і Люба Білинська, по 15 дол. М. і Ю. Сухар, Орест Рудий, по 10 дол. Данило Білинський, Ліна Ахіпкр, Олена Мікулик, Дмитро і Катерина Кіт, Оксана Гораська, Олександр Пришляк, І. і М. Юрчак, В. Шиприлик, Іван і Стефанія Ракові, по 5 дол. В. Варварів, Анна Ткач,

- листа ч. 0008 — збрала Марія Флонт, Брістоль, Па., зложили: 50 дол. Теодор і Марія Флонт, по 25 дол. Юрко Флонт, Михайло і Софія Шулак, Іван і Софія Головка, по 20 дол. Мирон Дидора, Микола Головачок, по 10 дол. Родина Діпак, Родина Машоніч, Родина Пушкло, Ол. Татомір, Я. Татомір, Родина Надрата, 5 дол. Ірена Вітик,

- листа ч. 0009 — збірник інж. Юлія Головачок, Філадельфія, Па., зложили: 50 дол. Іван і Софія Дзінгори, 30 дол. Мирослав і Марія Лабунькі, по 25 дол. Романа Навронька, Степан і Христиня Чорніти, 20 дол. Катерина і Віра Пак, 15 дол. Олена Чепрчук, 10 дол. Дмитро Кашак,

- листа ч. 0011 — збрала д-р Гетяна Шенк, Філадельфія, Па., зложили: 50 дол. Зенон і Гетяна Шенк, 25 дол. Марія Шумська, 10 дол. Іванна Субтельна,

- дальше на Коляду зложили: 100 дол. Неоніла Кіч, 200 дол. І Куземський

Товариство Свята Софія — Комісія Патріаршого Фонду — складає щиро подяку усім великодушним жертводавцям і збірникам. Дякує на Патріаршій Фонд Товариства Свята Софія можна відтягати від податку IRS No 23-74386645

Всі чеки просимо виписувати на: St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund та пересилати на адресу: 7911 Whitewood Rd. • Philadelphia, Pa. 19117

У річницю смерті проф. Романа Завадовича

Як скоро летить час, як швидко проминає життя людини. Здається, що недавно були ми всі молоді, сильні й здорові... Звідстані роки дивимось на пройдені нами шляхи і згадуємо, своє життя усе, що діялося з нами, а разом з тим і тих, кого пізнали ми на своїй життєвій дорозі, з ким стрічались, говорили, обмінювались думками, а яких тепер уже нема між нами.

І так вже рік минув від часу, коли відійшла від нас людина, яку багато з нас мали нагоду давніше, чи вже тут, в Чикаго, запізнати. Людина це була скромна, тиха, приязна до всіх, з лагідними очима та милою усмішкою, а при цьому людина з великою пишністю, письменник і поет, який все своє життя присвятив праці для наших дітей і молоді — проф. Роман Завадович.

Від ранньої молодості, пізнавши свій Богом даний письменницький талант, присвятив його найбільш досі занедбаній ділянці в нашій літературі, а саме — дітям і молоді: Ставив на раз обраний шлях, він не зійшов із нього, хоч інші діяльності письменницької діяльності були більш прибутливі. Ціле своє серце переливав він у вірші, казки та оповідання для молодших і старших, дітей і молоді. Кожний свій твір випрацював дуже докладно. Застосовуючи близькі дітям рими, живаючі слова, які збагачували дитячий ум та розвивали уяву. Його твори непомітно при цьому виховували дітей на свідомий і характерний людей.

Скільки ж то з нас, молодших чи навіть старших, від ранньої молодості жили з віршами чи казками, які писав, тоді ще незнані нам ближче Роман Завадович? Згодом, вже в школі, коли вимагали від нас писання лектур, довідалися ми більше про цього письменника, який часто ховався за різними псевдонімами чи лише ініціалами. Скільки з нас це й досі пам'ятає ці короткі, грайливі словами віршички чи пісні, які вилилися нам у пам'ять, а ми навіть не знали, хто їх писав. От

так, запам'ятали собі їх ще зі садочки чи школи, не знаючи і не шукаючи їх автора. Ці віршички чи пісні прямо самі забралися нам у голову і там ще й досі сидять, викликаючи кожний раз приємні спомини з нашої дитинства.

Підрастаючи і вже слідкуючи за автором, зустрічали ми його твори по всіх молодечих журналах і виданнях. Це вже були більш „дорослі“ твори, повні молодечого запалу і любови до свого народу і батьківщини. Вони вдаряли на відзначні струни молодого серця, кріпили її і ставили юний характер не переліченого числа молодих читачів.

Огляньмося назад і подивімся очима вже дорослої людини на цього письменника. З приємністю і гордістю можемо ствердити: Роман Завадович зі своїми творами твердо стояв на сторожі дитячої і юнацької душі та провадив її дорогою правди, добра і краси, дорогою, якою має йти опісля краю і народу.

За це повинні ми бути вдячні йому від широкого серця. Як добре це, що мали ми змогу пізнати його особисто, зустрічатися з ним, говорити та слухати його спокійних і розумних слів. Як добре це, що він був між нами, і як повинні ми бути вдячні Богові, що післяв нам цю скромну у житті, а таку багату душею людину, яка залишила такий великий і різноманітний спадок для багатьох поколінь української молоді.

Він жив згідно з засадами християнської віри та з безмежною любов'ю до свого народу, і все це переливав у свої твори. Як глибоко вірує людина він не боявся смерті, бо не ж... тільки перехід з одного життя до життя вічного, тому і смерть його була спокійна, хоч може й несподівана для його люблячої дружини і сина.

Далеко від рідної землі спочив проф. Роман Завадович, та плід його шляхетної душі житимуть у серцях молодого покоління ще довгі, довгі роки. Роман Завадович помер у Чикаго 31-го травня 1985 року.

Галина Заяць

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

Купуйте місця поховання в Українському Національному Пам'ятнику-Мавзолею (від 1.340 00 — 3.438 00 дол.) Ціна включає гранітну плитку і напис.

4111 Pennsylvania Avenue, S.E. Washington, D.C. 20746

Про подробиці можна довідатися — відвідавши нашу канцелярію при вищеподаній адресі, або телефоном в урядові години від понеділка до п'ятниці від год. 10 вранці до 4 по полудні, телефонуючи на наш кош (колект) (301) 568-0630, поза урядовими годинами: (301) 855-8864, або переспавши негайно цей купон на адресу

UKRAINIAN MEMORIAL INC. P.O. Box 430 • Dunkirk, MD 20754

Прощу прислати мені безкоштовно докладні інформації про місце поховання на Українському Національному Цвинтарі-Пам'ятнику або подзвонити мені

Form with fields: Name, Street, City, State, Zip, Telephone: Area Code, Number. Includes checkboxes for 'В МАВЗОЛЕІ' and 'В ЗЕМЛІ'.

ВІДИЙШЛИ ВІД НАС

АННА БРАЕН, член УНС Відд. 56-го ім. св. Івана Хрестителя у Вільмі, Огайо, померла 1-го січня 1986 року на 76-му році життя. Нар. 27-го травня 1915 року у Вільмі, Огайо. Членом УНС стала 1933 року. Залишила у смутку сина Альберта. Похорон відбувся на цвинтарі Мавнт Оліва в Огайо. Вічна Йй Пам'ять!

АННА БРАЕН, член УНС Відд. 436-го Т-ва „Лістер“ у Філадельфії, Па., померла 5-го січня 1986 року на 86-му році життя. Нар. 1900 року в селі Сторона, Зах. Україна. Членом УНС стала 1951 року. Залишила у смутку сина: Романа з дружиною Ангеліною, Володимира з дружиною Евоно, дочку Марію Андриєвську з мужем Іваном; шестеро онуків і п'ять правнуків. Похорон відбувся 11-го січня 1986 року на цвинтарі Св. Марії, на Факс Чейсі у Філадельфії, Па. Вічна Йй Пам'ять!

Іван Книгунський, секр. Петро Когут, секр.

„Природа комунізму...“ (Закінчення зі стор. 2) виться до них якнайкраще. Вони повірили нам і здалися. — Що ж ви з ними зробили? — спитав я. — О, — відповів Ворошилов — ми перестріляли всіх чоловіків і хлопців, а всіх жінок, передали до домів розпусти нашої армії. — Ви думаєте, що було чесно так поступити? — спитав я.

Моя армія потребувала жінок — сказав Ворошилов — а мені було важливе здоров'я моїх воїнів, а не цих жінок. Це врешті-решт не мало значення, бо ці жінки були мертві впродовж трьох місяців. Ця подія занотована в опрацюваннях і виданнях Комітетом про антиамериканську діяльність... (Committee on Un-American Activities. U.S. Congress, May 19, 1956), записок п.з. „Великий обман: Симпозіум на тему анти-сталінізму і 20-го Конгресу Советської Комуністичної Партії“ (The Great Pretense: A Symposium on Antistalinism and the 20 Congress of the Soviet Communist Party).

Стільки про злочини, вчинені більшовиками на Україні і над українцями. Автор подає також комуністичні звітства в інших країнах і над іншими народами, а саме: Мадярищина — режим Белі Куна і встановлення ним „потягів вбивства“; Еспанія — громадянська війна і знущання комуністів над католицькими священиками, монахами, монахинями і віруючими; Родзія, Червоної Китай — свідомство місіонера о. Й. Де Стера про жаліве вбивство групи молодих людей, яким на очах шкільних дітей відрубано мечем голови, а потім воїки знущалися над їхніми мертвими тілами, щоб діти набралися „комуністичного гарту“; Румунія — знущання над духівництвом заморозжуванням священиків у холодильниках; Куба — змушування жертв влихати помелене скло, яке спричинило смертельну кровотечу, або піпитальне „давання крові“, яке полягало на повному викривлюванні жертви. Свідчення про ці знущання Кастра подав кубинський адвокат д-р Фернандо Пенабаз, який емігрував до ЗСА.

Усі ці нелюдські вчинки більшовиків і комуністів у різних країнах світу засвідчені очевидцями і задокументовані в реєстрах Конгресу ЗСА, хоч більшовики, й місцеві „ліберали“ приховують їх і заперечують.

Подав В.Б.

Вступайте в члени УНС

БІЗНЕС СЕРВІС

ГРОШІ до СССР 1 РУБЕЛЬ ВКЛЮЧАЄ ВСЕ \$1.85

(Включено доставка і забезпечення) (Мінімальне замовлення — 30 руб.) Ціна відповідає мініальному курсові іноземної валюти і підлягає будь-яким операціям і змінам що можуть статися до вручення. ОФІСНИЙ ПЕРЕКАЗ. ВСІ ПЛАТІЖИ ПОВНІСТЮ ГАРАНТОВАНІ. ВАМ ПОСЛАЄТЬСЯ РОЗПІСКА ЛІЦЕНЗІЙОВА І ЗАБЕЗПЕЧЕНІ ЗАПОРУКОЮ.

GRAMERCY-SHIPING, INC. 744-Broad Street Newark, N.J. 07102 Est. 1947

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ. КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА Peter Jarema 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. 10009 (212) 674-2568

SENKO FUNERAL HOME 213 Bedford Ave. Brooklyn, N.Y. (212) 388-4416 or (516) 481-7460 HEMPSTEAD FUNERAL HOME 89 Peninsula Blvd., Hempstead, L.I. 24 HOURS A DAY.

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS AIR CONDITIONED Обслуговування в ЧЕСНО. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням тілних Останків з різних країн світу. UNION FUNERAL HOME 1600 Stuyvesant Avenue (corner Stanley Terr.) UNION, N.J. 07083 (201) 964-4222